

eul_wid: ljk-ac

Θεόφραστος ὁ Ἐρέσιος · Theophrastus of Eresus

On Electing Magistrates

Περὶ τῆς ἐκλογῆς ἀρχόντων

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic
Dialect: Φιλοσοφική Ἀττική Attic Philosophical
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Πραγματεία Treatise
Affiliation: Peripatetic

^a [ἐὰν κατ' ἐξετα-] [σ]μόν, ὅπερ καὶ διαιτητῆς ποι[εῖ] χρόνιον <ὄν> καὶ ἐρ[γ]ῶδες, ἕκαστον [ἀ]νακρίνη, καθά[π]ερ ἐν Λακεδαίμο[ν](ε)ῖ ποιοῦσι· [δ]ιὸ κρ <ε> ἵττον ἴσως [ἄ]τε <τὸ> ἀκριβὲς ζητοῦντας πολλὰς ἀδικάστους ποιεῖν ἢ ἄνευ τῆς ἀνακρίσεως δικάζειν, ἐπεὶ καὶ τοῦτο πλεονεξίαν [τινὰ] ποιεῖ τοῖς φιλονικούσιν, ὅπερ φασὶ συμβαίνειν καὶ ἐν τῇ Σπάρτῃ. τοιγὰρ σκυτάλῃ ἀνακρίνουσιν οὕτως καὶ ἀνακρίναντες ἐκκαλοῦσιν τῇ ὥρᾳ τοὺς ἄλλους, ὃ καὶ Κλεομένης ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ κρίσει τῇ ἐς Κλεόλαν. πάντα δὲ ταῦτα συλληπτέον εἰ μὴ τοὺς διδόντας (?) ... [πολλὰς] ἡμέρας ἀκροᾶσθαι, καθάπερ [ἐν] Λακεδαίμονι· καὶ τῷ πλήθει [εἰ] ἔ- νι τῶν ψήφω[ν] ὑπεραίρειν, ὥ[σ]- περ ἐν Μεγάλῃ πόλει περὶ τῶν φθινίχων. ^[45]

^a (50) ἐν[ια-] χοῦ δὲ καὶ ὑπο(δ)οῦσιν τῷ κρινομένῳ, καθάπερ ἐν Λοκροῖς φασὶ τοῖς Ἐπιζεφυρίοις. χρὴ δ' ἐν γ[ε] τοῖς τοιούτοις ἰέν(αι) εἰς ἀψυχίαν τε καὶ πάθος τὰ πολλὰ τοῖς δράσασιν, ὥσπερ ἐν τοῖς χρόνοις καὶ ὅσα δὴ χρονιζόμενα μὲν βλάπτει τὴν πολιτείαν. ἐνίων δὲ κἀν' ἀποφυγὴν πολλάκις ἀκροασαμένων καὶ ἀνακρινάντων, ὁσῶς ὑπεύθυνόν πως πάλιν ποιητέον, ὥσπερ ἐν Λακεδαί[μον]ι· διὰ βί[ο]υ δὲ νταὶ πα[ρὰ] καὶ ἄπειρον εἶναι στρατηγόν· ἡ γὰρ βλάβη καὶ οὕτως μεγάλη πλὴν οὐκ ἀπὸ κακίας. ^[5]

^b ἀλλὰ δῆλον, ὥς ἀμφοῖν δεῖ στοχαζέσθαι· κράτιστον δ' εἴ τις ἐκ τῶν βίων καὶ τῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ μὴ ἐκ τῆς οὐσίας λαμβάνει τὴν πίστιν, ὅπερ ἡ παιδ <ε> ἰα καὶ τὰ ἔθνη τὰ χρηστὰ τῆς πολιτείας ἀποτελεῖ. δοκεῖ γοῦν ὥς ἐπὶ τὸ πᾶν ἀρχαϊκώτερος ὁ τῶν τιμημάτων νόμος εἶναι διὰ τὸ κωλύειν ἂν πολλάκις τοὺς ἀληθ(ε)ינוὺς ἡγεμόνας. οὔτε γὰρ Ἐπαμ <ε> ἰνώνδας οὔτε Πελοπίδας οὔτε Ἀθήνηθεν Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας ἐστρατήγησαν <ἄν> οὔθ' οἱ τούτων ἔτι πρότερον καὶ ἀμείνους, Ἀριστ <ε> ἰδης καὶ Θεμιστοκλῆς. φαίνεται δ' οὖν καθόλου τινὰ σκέψιν ἔχειν, τίνας δεῖ κατὰ πλοῦτον καὶ ἀρετὴν μόνον ἢ πλοῦτον. ἐν μὲν γὰρ τῇ ταμείᾳ, καθάπερ εἴρηται, τὰς οὐσίας τηροῦσιν· εἰς δὲ νομοφυλακίαν ἢ τινα τοιαύτην ἑτέραν δικαιοσύνης δεῖ. ^[45]

^b (50) πρὸς δὲ στρατηγίαν καὶ τῶν ἔξω καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει κύρια πρὸς τῇ ἀρετῇ καὶ χορηγίαν ἔχειν ἱκανήν, ἐπὶ δὲ τρίτον, ὥς εἴρηται, τὴν ἐμπειρίαν. καὶ ἔστι τρία ταῦτα περὶ τὰς ση (μειῶσαι) ἀρχὰς ἀρετῆς, κτήσις ἀρκοῦσα, φρόνησις —τὸ γὰρ τῆς εὐνοίας κοινόν— ὧν τὰ μὲν δύο δεῖ πάσαις, τὰ δὲ τῆς φρονήσεως ἰδιώτερον ἐν ἐνίαις, ἀναγκαιότατον δ' ἐν ταῖς μεγίσταις καὶ ἀρκε[ῖ] γέ πως, εἰ ἀδόλως εἰς ἄμφω βλέπουσι· ἀγαθὰ γὰρ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τ' ἐπιδεῖν καὶ ἄριστα δὴ καιροὺς γινῶ[ν]αι παρ' ἄλλο[ν]· ὥσθ' α[ἰ]ρ[εῖ]σθαι [διὰ] τὴν εὐμοιρίαν καὶ τὴν δύναμιν, ἔνιοι

δὲ πρὸς θάτερα, ἀστοὺς ἀρίστους γὰρ κρίνουσιν, οἱ δὲ πλεῖστοι καὶ χεῖριστα βουλευόμενοι πρὸς τὴν οὐσίαν. ἀληθὲς δέ, ὅπερ ἐλέχθη πρότερον, ὡς αἱ μὲν δέονται μάλιστα πίστεως, αἱ δὲ φρονήσεως καὶ δεινότητος, αἱ δὲ ἐπιμελ <ε> ἱας καὶ ἰταμότητος, ἂν ἔχθιστος ᾦ, οἷον πρὸς ἕκαστα νόμῳ μὲν οὐ ῥάδιον κατανέμειν· αὐτοὺς δὲ δοκιμάζοντας αἰρεῖσθαι χρή τοὺς ἐπιτηδ <ε> ἰοτάτους. ^[105]

- b (100) ἐπεὶ δὲ ἔνιαι, καθάπερ ἐλέχθη, καὶ ἐμπειρίας δέονται, πρὸς ταύτας ὀρθῶς ἔχει τὸ παραzeugνύναι τινὰς αἰεὶ τῶν νεωτέρων, ὅπως παιδεύ(ω)νται παρὰ τῶν εἰδόντων μηδὲν χεῖρον διοικουμένων τῶν τῆς πόλεως, ὅπερ καὶ Ἄγνων ποτὲ συνεβούλευεν Ἀθηναίοις ἐπ(ε)ὶ τῶν στρατηγῶν παραδείγματι χρησάμενος τῷ περὶ τὰ κυνηγέσια· καὶ γὰρ ἐκεῖ σκύλακας ἔφη παρεμβалеῖν αἰεὶ τοὺς φιλοκυνήγους. χρῶνται δὲ καὶ νῦν ἔνιαι τῶν ὁμ(ο)τάκτων ἐλαττόνων πόλεων [κα]θάπερ Καρυστίων καὶ Κυθνίων· τρεῖς μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἐστρατηγηκότων ἦδη, δύο δ' ἐκ τῶν νεωτέρων καθιστᾶσι. μάλιστα οὖν ἐν ταύτῃ δεῖ μεγίστους ἀνήκειν καιροὺς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἄλλη τοιαύτη συγκατάμ <ε> ικτος ᾦ, ὁμοίως ταῖς ἡλικίαις λεγομέναις ἅμα κόσμον καὶ ἅμα ταῖς ἀκμαῖς δύναμιν ὑπάρχειν, οἷον ἐν τῇ γυμνασιαρχ(ε)ίᾳ· τοῦτο γὰρ οὐ κακῶς οἱ αἰρούμενοι δύο, τὸν μὲν πρεσβύτερον, τὸν δὲ νεώτερον, ὅπως ὁ μὲν εὐταξίαν παρέχῃ μεταδιδούς, ὁ δὲ αὐτὸς συναποδιδόμενος ἡγεμῶν γ(ε)ίνηται τῶν πόνων. ^[165]
- b (150) οὐ γὰρ δίκαιον ἄμφω ταῦτα τὴν αὐτὴν [λ]ατ[ρ]εῖαν ἔχειν· ἀμφοτέρων δὲ ἡ ἐπ(ε)ιμέλεια. δεῖται δὲ αἰσθήσ[εω]ς χρηστῆς· ἀλλὰ δεῖ πρότερον ἄλλας προάρξαι τὸν μέλλοντα τὰς μείζους ἄρξειν, ὅπερ κα[ῖ] ἐπὶ τῆς στρατηγ(ε)ίας ἐλέχθη. ἀτοπὸν γ' εἰ ὁ μὴ ταξιαρχήσας μηδὲ φυλαρχήσας εὐθὺς εἶτα ἐστρατήγησε. ταῖς με[ν], ὡς ἔ[δ]οξε, ἀναπε[ι]ρᾶσθαι χρή πρότερον, ταῖς δ' ὕσ[τ]ατα δυοῖν ἔνεκα· [τ]αύ[τ]ῃ γ[ὰρ] τῇ διαθέσει τὸν προσδοκήσαντα ἐπίτονόν τ' ἀπαρ[τί]ζε[ι] καὶ φιλοτιμότερον πα[ρ]ασκε[υ]άζε[ι] πρὸ[ς] π[ε]ί[ρ]αν διὰ τ[ὰ]ς [θ]έσεις τῶν μειζόνων ἢ, ὅπερ ἦν καὶ ἐν Ἡπεύρῳ, διὰ τὴν μονήν. τοῦτον δὲ ἐκ τῶν ἐλαττόνων ἀρχῶν ἢ τῶν ἐπὶ τὰς μείζους ἀφορισθειῶν κ[αὶ] ἐν] νόμῳ ἐνια[χ]οῦ δ[εῖ] ἀν]ελέσθαι κα <θά> περ ἐν Φωκεῦσιν· τοὺς γὰρ στρατηγοὺς καθιστᾶσιν ἐκ [τῶ]ν πεφυλαρχ[η]κότων κα[ῖ] τεταμειυκότων. ^[210]
- b (200) χρή δ' ὅλως οὐδένα ἄναρχον [ἄ]ρχειν ἕως τὸν ἀβούλευτον, ὥσπερ ἐν Ἀμβρακίᾳ. χορηγ <ε> ἱ γὰρ ἐλ[έ]σθαι τὸν ἐμπειρ[ί]αν λαμβάνοντα τῶν κεκοινωμένων αἰεὶ καὶ μετὰ νεωτέρων. εἰ δὲ δὴ ποτ' ἐπ' αὐτῷ ἡ π[ο-] [λιτ]εῖα, δεῖ οὖν αἰεὶ ἄνδρα πολλο[ῦ] [ἀ]πα[ξ]α[πᾶ]σιν <ἄξιον> ἀνα[τεῖ] (?) προσάρχειν τὰς μεγίστας ἀρχάς, οἷον καὶ ἐν [τ' Ἀ]ργεῖ, κἂν μὴ πρότερον, καὶ ἐν Καρχηδόνι βασιλεῦσαι καὶ στρατηγῆσαι· ἐκ τούτων γὰρ ἡ γεροντία παρ' αὐτοῖς ἦ[ν]. ἀλλὰ γὰρ ἴσως αὐτοὶ μὲν οὐχ ἦττον ἅμα τῇ ἀρχῇ [τι]μὴν ἔχουσιν τὰ [νῦν]. ἔτι δὲ ἐν ἱ[ε]ροῖς σιτήσονται. τοῦτο πειρατέον ἀνατρέπειν. δο[κεῖ] δὲ ἔχειν ὁ [εἰρημ]έν[ος]? τιμὴν, σὲ μισ[εῖν] τά[γ'] ἄ[λλα] καὶ τὸ ἀνέγ[κλητο]ν εἰς τὰ κοινὰ διατηρεῖν, ὡς λόγον ἀποδιδόντες τριακονταετείς δεχθήσονται, ἐφ' ᾧ διατ <ε> ἰνωσι ἄν. ^[245]
- b (250) οὐ γὰρ ἔξεστι τὸν ἐπαιτιώμενον ὑπὸ τῆς πόλεως ἀρχ(ε)ικῶς οὐθὲν δυνάμενον οὔτ' ἐξετάζειν οὔτε κολάζειν καὶ καταπλήττεσθαι τοὺς ἄλλους τὸν ἑαυτῷ τι συνειδότα φλαῦρον ^[260]